

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.563/2014/7. szám

A Szegedi Ítéltábla a Maklári Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ifj. dr. Maklári László ügyvéd által képviselt **felperes neve, székhelye** felperes által – a dr. Szívós Tamás ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve**I.rendű alperes címeI. rendű, **II.rendű alperes neve**, II.rendű alperes címeII. rendű és a **ügygondnok neve** ügygondnok által képviselt **III.rendű alperes neve**, ismeretlen tartózkodási helyű III. rendű alperesek ellen szerződésből eredő követelés megfizetése iránt indított perben a Szolnoki Törvényszék 2014. március 5. napján kelt 8.G.20.236/2013/19. sorszámú ítélete ellen a felperes által 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbi bekezdéssel kiegészíti:

Megállapítja, hogy az I., II., III. rendű alperesek a **A... Kft.** ügyvezetőjeként a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően feladataikat nem a hitelező érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, ezáltal a cég vagyona 915.551,- (Kilenszáztizenötezer-ötszázötvenegy) Ft-tal csökkent.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A **A... Kft**-t 2008. február 15. napján Cg.16-09-012123. számon jegyezték be a nyilvántartásba, ital nagykereskedelem főtevékenységgel.

A társaság önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetői és tagjai 2008. január 21. napjától 2010. április 17. napjáig az I. és II. rendű alperesek voltak.

A felperes a **A... Kft**-vel 2009. február 2. napján bér munka-szerződést kötött. A felperes a szerződéses munkát elvégezte, melyről kiállította az I/082084.számú, 2009. február 24-i fizetési határidejű, 98.280,- Ft összegű, az I/090179. számú, 2009. március 14-i fizetési határidejű 431.640,- Ft összegű, az I/090252.számú, 2009. április 2-i fizetési határidejű 107.640,- Ft végösszegű és az I/090291. számú, 2009. április 8-i fizetési határidejű 277.992,-Ft összegű számlákat, melyeket a megrendelőnek megküldött. A **A... Kft.** a számlákat nem kifogásolta, de számlákban írt összegeket a felperesnek nem fizette meg.

A **A... Kft.** ellen felszámolási eljárás elrendelése iránti kérelmet terjesztettek elő a Csongrád Megyei Bíróságnál 2010. április 9. napján.

Az I. és II. rendű alperesek 2010. április 17. napján kelt üzletrész adásvételi szerződéssel eladták a III. rendű alperesnek és a perben nem álló **személy 1. neve-nek** 0,- Ft vételárért a kft-ben lévő 500.000,- Ft értékű üzletrészüket. A szerződésben rögzítették, a vételár azért 0,- Ft, mert a vevők vállalták a társaság tartozásának visszafizetését és a végrehajtási jog törlését.

A A... Kft. 2010. április 17. napján tartott taggyűlésén határozatot hoztak arról, hogy az I. és II. rendű alperesek képviselői tisztsége 2010. április 17. napjával megszűnik akként, hogy a tagok őket egyhangúan felmentik, és a III. rendű alperes tag ügyvezető képviselő 2010. április 17. napjával önállóan, időbeli korlátozás nélkül tölti be a társaság ügyvezető képviselői tisztségét (1/2010/04.17. és a 2/2010/04.17. számú taggyűlési határozatok).

A A... Kft. felszámolását a Csongrád Megyei Bíróság 8.Fpk.06-10-000346.számú végzésével rendelte el, a felszámolás kezdő időpontja 2010. június 23.

A felszámolási eljárás során a felperes fenti követelését a felszámolónak bejelentette, azt a felszámoló nyilvántartásba vette.

A A... Kft. 2008-2010. évekre nem tett eleget beszámoló letétbehelyezési kötelezettségének, valamint volt képviselője a Cstv. 31. § (1) bekezdésében foglaltakat nem teljesítette, sem iratot, sem vagyont nem adott át a felszámoló részére.

A felszámolási eljárás az iratok hiánya miatt egyszerűsített módon került befejezésre, a felperes hitelezői igényének kielégítése nélkül. A Szolnoki Törvényszék Cégbírósága 2011. augusztus 3. napján törölte jogerősen a A... Kft-t a cégnylvántartásból.

A felperes a Makói Városi Bíróságon 2012. január 9. napján iktatott keresetében kérte, a bíróság kötelezze az I. és II. rendű alpereseket a Cstv. 33/A. § alapján 915.552,- Ft tökekövetelés és az egyes számlák esedékességétől, mint kezdő időponttól a kifizetés napjáig járó törvényben meghatározott mértékű késedelmi kamata, a felszámolási eljárás megindításával kapcsolatban felmerült 50.000,- Ft eljárási illeték, 25.000,- Ft közzétételi díj, 9.156,- Ft regisztrációs díj és perköltség megfizetésére. Kereseti kérelmét a III. rendű alperesre is kiterjesztette, majd a késedelmi kamat kezdő időpontját módosította 2009. április 8. napjára, és azt a Ptk. 301. §-ában meghatározott mértékben kérte megállapítani. Ezután keresetét újra módosította akként, hogy az I-II. rendű alperesek marasztalását a Cstv. 63/A. § alapján is kérte, mert a A... Kft. felszámolását megelőző 3 éven belül tagsági részesedésüket rosszhiszeműen átruházták.

Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a gazdasági társasággal annak felszámolásakor jogi kapcsolatban nem volt, sem jogai, sem pedig kötelezettségei nem lehettek a felszámolás előtti kötelezettségek teljesítésére. Az üzletrész átruházási okiratban foglaltak szerint a cég új tulajdonos ügyvezetője vállalta a cég működéséből esetlegesen fakadó kintlévőség rendezését.

III. rendű alperes a kereset elutasítását és ügygondnoki díjának megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 915.551,- Ft-ot és ennek 2009. április 8. napjától 2013. június 30 napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű, 2013. június 5. napjától a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatát és 530.646,- Ft + ÁFA perköltséget.

Hivatkozott a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. § (1) és (3) bekezdésében írtakra. A Cstv. 33/A. § (3) bekezdésére utalva megállapította, hogy az illetékes cégbíróság tájékoztatása szerint a A... Kft. cégiratai között nem szerepel 2008-2010. évre vonatkozó beszámoló, valamint az adós társaság volt felszámolója tájékoztatása szerint az adós társaság volt képviselője a Cstv. 31. § (1) bekezdésében foglaltakat nem teljesítette, sem iratot, sem vagyont nem adott át a felszámoló részére, ezért a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell a Cstv. 33/A. § (2) bekezdés második monda alapján. A cégmásolatból kitűnően a A... Kft. ellen 2009. július 27. napján végrehajtási eljárás indult, ezért a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet

bekövetkeztének ez az időpont tekinthető. Miután a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell, megállapította, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a társaság vezetői ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látták el, ezért a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítését megghiúsították.

A Cstv. 63. § (3) bekezdése alapján a 33/A. § szerinti perben jogerősen megállapított felelősség alapján kötelezte az alpereseket, mint az adós volt vezetőit egyetemlegesen a felperes követelésének megfizetésére.

Az ítélet ellen az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a I. és II. rendű alperesek felelősségének Cstv. 33. § (3) bekezdésére alapított megállapítása nem megalapozott, mert a felperes követelését a 2009. évre vonatkozó éves beszámolóban kell szerepeltetni, melynek letétbe helyezési határideje 2010. május 31-e volt. Ekkor már nem volt az adós ügyvezetője, ezért nem volt lehetősége ezen időpontra vonatkozó éves záró bevallás benyújtására, etekintetben mulasztás a terhére nem állapítható meg.

A bíróság által rögzített fizetéseképtelenség vélelmezett időpontját követően a A... Kft. vagyona nem csökkent, a társaság ügyvezetése további kötelezettséget nem vállalt, ezért nem állapítható meg, hogy tevékenysége a hitelezői érdekeket sértette.

Megjegyezte, a felperes követelése a bér munkaszerződés alapján elvégzett palackozási tevékenységből ered. Felperes az általa bepalackozott termékek csak egy részét adta ki, a bepalackozott termékek mintegy felének kiadását a bér munka díjának kiegyenlítéséhez kötötte. A bér munka ellenértékét a A... Kft. a visszatartott termékek értékesítéséből kívánta fedezni, melyek nélkül ellehetetlenül. Mindezt a két cég közötti árukiadási bizonylatok igazolják. Ezért a A... Kft. fizetéseképtelenségét a felperes eljárása okozta.

A III. rendű alperes fellebbezésre tett észrevételében a kereset elutasítását kérte, az I. rendű alperes indokai szerint.

A fellebbezés nem alapos.

Felperes eshetőleg tárgyi keresethalmazatban terjesztette elő keresetét. Elsődlegesen a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján ügyvezetői felelősségre hivatkozással 915.551- Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni I., II., III. rendű alpereseket, mint a A... Kft. képviselőit. A 9. sorszámú beadványban módosított keresetében másodlagosan az I. és II. rendű alperes tekintetében hivatkozott arra, hogy a felszámolási eljárás megindítását megelőző 3 éven belül részesedésüket átruházták (2010. április 17. napján), ekkor a cég már nem volt fizetőképese, így az I. és II. rendű alperes az átruházás során rosszhiszeműen jártak el, ezért kérte marasztalásukat a Cstv. 63/A. §- alapján is.

Az elsőfokú bíróság az elsődlegesen előterjesztett kereseti kérelemnek helyt adott, ezért a másodlagos kereseti kérelem tárgyában döntést nem hozott.

A kereseti kérelem kapcsán az ítélet tábla az alábbiakra mutat rá. Ha a jogi személy tagja, vezető tisztségviselője a jogi személy tevékenységi körében jár el és ilyenkor a jogi személlyel szerződéses vagy szerződésen kívüli jogviszonyban álló harmadik személynek érdeksérelmet okoz, a polgári jogi felelősség jogkövetkezményei általában a jogi személlyel szemben alkalmazhatók. Más a helyzet akkor, ha külön jogszabály szankciós jelleggel átviszi a felelősséget a tagra, vezető tisztségviselőre. Ebben az esetben a tag, vezető tisztségviselő a deliktuális kárfelelősség feltételei szerint felel a felróható magatartással okozati összefüggésben keletkező vagyoni hátrányért. A vezető tisztségviselő felelőssége és a tagi felelősség azonban egymástól elkülönül, az egyes felelősségi alakzatok különböző tényállások megvalósulása esetén vizsgálhatók.

A vezető tisztségviselők felelősségéről a Gt. és a Cstv. tartalmaz rendelkezéseket. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 30. § (2) bekezdése szerint a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tevékenységet betöltő személyektől általában elvárható gondossággal, a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a gazdasági társaság fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezető tisztségviselők ügyvezetési feladataikat a társaság hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. Külön törvény e követelmény felróható megszegése esetére, ha a gazdasági társaság fizetéseképtelenné vált, előírhatja a vezető tisztségviselő hitelezőkkel szembeni helytállási kötelezettségét.

A Gt. hivatkozott 30. § (3) bekezdése tovább fejlesztette a vezető tisztségviselőre vonatkozó korábbi felelősségi szabályokat és a korlátozott felelősség speciális áttörésével, a „jogszerűtlen gazdálkodásért” való felelősség intézményét honosította meg annak érdekében, hogy a társaság ügyvezetését csődközelben visszatartsa a hitelezői érdekeket sértő magatartásoktól. A hitelezővédelmi tényállás beiktatását az indokolta, hogy a felelősen gazdálkodó üzletembertől elvárható, hogy a céget fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben (ettől az időponttól kezdve) úgy működtesse, hogy a hitelezők esélyét követeléseik behajtására ne veszélyeztesse. Ilyen esetben az ügyvezetőnek, ha nem kezdeményezi a csődeljárást, illetve a felszámolási eljárást, minden igyekezetével arra kell törekednie, hogy a hitelezők követelésükhöz hozzájussanak.

A vezető tisztségviselőknek e követelmény megszegése esetére előírt hitelezőkkel szembeni helytállási kötelezettségét a Cstv. 33/A. §-a és a 63. § (3) bekezdése szabályozza.

A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének jelen ügyben hatályos rendelkezései szerint a hitelező vagy – az adós nevében – a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól (6. § (1) bekezdés) annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent, vagy a hitelezők követeléseinek teljes kielégítését megghiúsították vagy elmulasztották a környezeti terhek rendezését. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.

A (2) bekezdés szerint mentesül a felelősség alól az (1) bekezdésben említett vezető, ha bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, továbbá az adós gazdálkodó szervezet legfőbb szerve intézkedéseinek kezdeményezése érdekében. Amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesíti a 31. § (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti beszámoló-készítési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét, a hitelező érdekek sérelmét vélelmezni kell.

A Cstv. 33/A §-a szerinti kártérítési tényállás alapja a hitelezői érdekekkel ellentétes ügyvezetői tevékenység (jogellenes magatartás), az ügyvezető fenti magatartásával, kötelezettségszegésével okozati összefüggésben keletkezett károsodás pedig a vagyonhiány.

A fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkezte esetén az ügyvezetők marasztalásának lehetőségét a 2006. évi VI. törvény iktatta be a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) rendelkezései közé akként, hogy az igényérvényesítés két lépcsőben történhet, először megállapítási kereset (Cstv. 33/A. §), majd annak eredményessége után külön marasztalási kereset előterjesztésével (Cstv. 63. § (3) bekezdés).

A 2009. évi LI. törvény 19. §-a beiktatta a Cstv. 33/A. §-ba a (3) bekezdést, melyet az ezt követően kezdeményezett felszámolási eljárásokra kell alkalmazni. Eszerint, amennyiben a bíróság által jóváhagyott közbenső mérleg és részleges vagyonfelosztási javaslat alapján a hitelezők igényének kielégítéséhez nem elegendő az adós felszámolás körébe tartozó vagyona, bármely hitelező vagy az adós nevében a felszámoló az (1) bekezdés szerinti megállapítási kereseten kívül keresettel kérheti a bíróságtól azt is, hogy a bíróság a ki nem elégített követelés megfizetésére kötelezze az (1) bekezdése alapján az adós volt vezetőjét. Ezen jogszabályi változás folytán – mely jelen ügyben is már alkalmazandó – a megállapítási kereset benyújtását követően a jóváhagyott közbenső mérleg, illetőleg a jelen esetben a zárómérleg alapján lehetőség van arra, hogy a felperes a megállapítási kereseten túl marasztalási igényt is előterjesszen. Figyelemmel azonban arra, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés szerinti megállapítási per nem egyetlen hitelező érdekét szolgálja, hanem ún. „perbizomány”, így, ha a felperesi kereset alapos, akkor a Cstv. 63. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a többi hitelezői is a jelen perben megállapított vagyonsökkenés erejéig az alperesekkel szemben marasztalási keresetet indíthat, ezért az esetleges marasztalás mellett az ügyvezetői felelősség megállapításának is szerepelnie kell – mégpedig a vagyonsökkenés mértékének megjelölésével – az ilyen kereset folytán hozott ítéletben.

A Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján a vezetői kártérítési felelősségének megállapítása körében a felperes kereseti tényállításaiból azt kell vizsgálni, hogy az adós társaság vagyonában az alperesi vezetők felróható magatartásával okozati összefüggésben milyen mértékű vagyonsökkenés következett be.

A Cstv. 33/A. §-ában foglaltak alapján annak megítélése, hogy az ügyvezetők tevékenysége a hitelezői érdekekkel ellentétes volt-e, és milyen mértékű vagyonsökkenés hozható összefüggésbe a tevékenységükkel, adott esetben bonyolult gazdasági kérdés. Az ilyen típusú perben éppen ezért könyvszakértői bizonyítást kell az esetek többségében lefolytatni annak tisztázására, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet pontosan mikor állt be, ezt követően milyen gazdasági események történtek és milyen vezetői magatartás felelt meg a hitelezői érdekek védelmének, és mekkora a vezetői magatartással kapcsolatos vagyonsökkenés pontos mértéke. A Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az ilyen típusú perekben a felperest terheli a Cstv. 33/A. § szerinti bizonyítási kötelezettség a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontját illetően, valamint a hitelezői érdekekkel ellentétes alperesi ügyvezetői magatartás és a vagyonsökkenés mértéke közötti okozati összefüggés tekintetében és ezt követően terheli az alpereseket a bizonyítás a kimentés körében a Cstv. 33/A. § (2) bekezdés első mondata szerint (ÍH 2012/91.).

A felperesi hitelező az adós gazdálkodó szervezet működéséről, gazdálkodásáról, az adós beszámolóiból és ahhoz kapcsolódó könyvelési nyilvántartásaiból értesülhet. Ezen adatok szakértő általi vizsgálata alapján állapítható meg a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontja és az a magatartás, mellyel a tisztségviselő az adós gazdálkodó szervezetnél vagyonsökkenést okoz.

A perbeli esetben azonban a 2008. januárjában alakult és 2010. júniusában felszámolás alá került adós gazdálkodó szervezet 2008. és 2009-es évekre nem tett eleget beszámoló készítési és letétbe elhelyezési kötelezettségének és 2010-re, a felszámolás elrendelése miatt tevékenységzáró mérleget sem készített, valamint a képviselő a felszámolónak az iratokat és az adós gazdálkodó szervezet vagyonát nem adta át. Ezért került sor a felszámolási eljárás egyszerűsített módon való befejezésére, és az adós gazdálkodó szervezet törlésére.

Az I. rendű alperes hivatkozása szerint 2010. április 17-én – a felszámolás elrendelése előtt – tagsági viszonya és vezető tisztsége is megszűnt, ezért felelőssége nem állhat fenn, mert az iratátadásra a Cstv. szerint nem volt köteles, a 2009. évre szóló mérleg készítésének időpontjában pedig már nem volt képviselő.

Az ítéletábra rámutat, hogy az ügyvezetés az üzletszerű gazdasági tevékenység érdekében folytatott vezetői tevékenységet jelenti. A gazdasági társaság vezető tisztségviselője másnak – a társaságnak – a vagyonával gazdálkodik, ezért a vezető tisztségviselő minőségével összefüggésben el kell tudnia számolni a vezetése alatt történt gazdasági eseményekkel, vagyoni eszközökkel. Ezzel összefüggésben a Számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 4. § (1) bekezdése szerint a gazdálkodó működéséről, vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről az üzleti év (Sztv. 12. §) könyveinek zárását követően könyvvezetéssel alátámasztott beszámolót köteles készíteni, melyet a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 2006. évi V. törvény 18. § (1) bekezdése szerint kell közzétenni. A társasági adóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 4. §-a szerint az adóévben, május 31-ig beszámolót kell készíteni. Az adózót az adózás rendjéről szóló (Art.) 2003. évi XCII. törvény 7. § (2) bekezdése szerint törvényes képviselője képviseli.

Az adós 2008-ra vonatkozóan 2009. május 31-ig, 2009-re vonatkozóan pedig 2010. május 31-ig volt köteles tehát beszámolót készíteni és ezt követően a Cstv. 31. § szerinti tevékenység zárómérleget készíteni és azt a felszámolónak átadni. Azonban a mérlegek egyike sem készült el, közzétételre nem került, és ezt követően sem a tevékenységzáró mérleg, sem a vagyon a felszámoló részére átadásra nem került. Ezzel a vezető tisztséget betöltő alperesek – köztük az I. rendű alperes is, mivel 2008. évre vonatkozó mérleg elmaradása az ő terhére is esik – az adós vagyoni helyzetéről nyilatkozatot nem adtak, rájuk bízott vagyonnal elszámolni nem tudtak. A Ptk. 4. § (4) bekezdése szerint saját felróható magatartása, előnyök szerzésére senki nem hivatkozhat. Ezért az, hogy a felperes – azaz a hitelező a felszámolási eljárásban bejelentett, okirattal alátámasztott, és a felszámoló által nyilvántartásba vett hitelezői igényekkel rendelkezik – a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontját, valamint a károsodást okozó alperesi ügyvezetői magatartásokat és azzal összefüggő vagyonsökkenést az irathiany miatt megjelölni, bizonyítani nem tudta, nem eshet a hitelező terhére. Ha a vezető tisztségviselő beszámoló készítési, iratátadási kötelezettségének nem tesz eleget, ezzel a rábízott vagyonnal elszámolni nem tud, így ha a felszámolási eljárás megindulásakor a vezető tisztségviselő vagyont nem ad át a felszámolónak (illetőleg csak részleges vagyonátadás történik), úgy megállapítható, hogy a gazdálkodó szervezet képviselőinek (illetőleg a 3 éven belüli képviselőnek) felelőssége legalább a bejelentett hitelezői igények erejéig az adós gazdálkodó szervezet vagyonában bekövetkezett vagyonsökkenésért.

A felelősség alóli kimentést a Cstv. 33/A. § (2) bekezdése tartalmazza, eszerint a vezető tisztségviselő a felelősség alól az esetben mentesülhet, ha bizonyítja, hogy a vizsgálható időtartamon belül (3 éven belül) a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet mikor következett be és ezt követően az ilyen tisztséget betöltő személyétől elvárható valamennyi intézkedést megtette.

Ezen (2) bekezdés 2. fordulata azonban egy vélelmet is felállít, azt, hogy irathiany esetén a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

Az elsőfokú bíróság a cégiratokból arra a megállapításra jutott, hogy az adós ellen 2009. július 27. napján végrehajtási eljárás indult és ez tekinthető a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése időpontjának. Ezt a megállapítást az I. rendű alperes fellebbezésében nem vitatta. Az ítéletábra álláspontja szerint azonban bár ebben az időpontban a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet fennállására mindenképpen utal a végrehajtási eljárás elrendelése, azonban ezen helyzet kialakulásának pontos időpontját ez alapján meghatározni nem lehet. Az I. rendű alperes az elsőfokú eljárás során a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet időpontját nem jelölte meg, és nem is bizonyította. A felszámolási eljárás elrendelésére 2010. június 23. napján került sor, és figyelemmel arra, hogy a cég alapítása 2008. január 21. napján – azaz 3 éven belül történt –, így a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében foglaltak szerint ezen időponttól kezdődően kell bizonyítania az I. rendű alperesnek felelőssége alóli kimentése körében, hogy az adós gazdálkodó szervezet vagyonával megfelelően gazdálkodott, a magatartása a hitelezői érdekek védelmének is megfelel. Ezzel szemben az I. rendű alperes 2009. július 27-től állította, hogy ügyvezetőként megfelelően járt el, de ezen állítását nem bizonyította.

A mérleghiány miatt tételesen nyilatkoznia kellett volna, hogy a társaság vagyonára vonatkozóan milyen döntéseket hozott (hoztak), a társaságot hogyan működtették, a vagyont hogyan használták fel, az ügyvezetői tisztsége megszűnésekor (2010. április 17. napján), az adós gazdálkodó szervezet milyen vagyonnal rendelkezett, és azt átadta a III. rendű alperes, mint új képviselő részére, a cég irataival együtt.

Állítását bizonyítania is kellett volna – mely a cég könyvelési iratainak hiánya miatt, és emiatti törvényi vélelemre tekintettel – jelentős bizonyítási kötelezettséget rótt a III. rendű alperesre.

Ennek nem felel meg – csupán egy tény állítása –, az, hogy 2009. július 27-től megfelelően járt el.

Figyelemmel arra, hogy az adós gazdálkodó szervezet korlátolt felelősségű társaság, így az alapításához a jogszabályok által előírt minimális törzstőke volt szükséges (3 millió forint), azonban a felszámolási eljárás elrendelésekor a felszámoló részére az iratok átadásán túl vagyonátadás sem történt, még részben sem, ezért az I. rendű alperes a felelősség alól magát kimenteni nem tudta, így a felperes által érvényesített vagyoncsökkenés erejéig – mely jelen esetben a hitelezői igénnyel egyező – az alperesek (köztük az I. rendű alperes), felelőssége a Cstv. 33/A. §-a alapján megállapítható.

Figyelemmel arra, hogy időközben az adós gazdálkodó szervezet törlésére is sor került, így a zárómérlegéből megállapíthatóan a hitelező követelése nem térült meg, így az elsőfokú bíróság helyesen marasztalta a Cstv. 63. § (2) bekezdésében foglaltak alapján az alpereseket, azonban a pertípus jellegéből adódóan a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti ügyvezetői felelősség megállapítását tartalmaznia kell az ítélet rendelkező részének.

A fent kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – az indoklás és a rendelkező rész kiegészítésével – hagyta helyben.

Figyelemmel arra, hogy a felperes elsődleges keresete eredményre vezetett, ezért az elsőfokú bíróság a másodlagos tagi felelősségre alapított kereseti kérelmet helyesen nem vizsgálta.

A pervesztes I. rendű alperes az általa lerótt fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli.

A felperesnek felszámítható eljárási költsége a másodfokú eljárás során nem merült fel, ezért arról az ítéletábrának rendelkeznie nem kellett, úgyszintén nem merült fel ilyen költsége a III. rendű alperesnek sem.

S z e g e d, 2015. évi május hó 14. napján

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk..	Béri András sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő